

Tallitü csodás napjai és bukása

Élt egyszer egy gonosz gnóm. Úgy hívták, hogy Tallitü. Körülbelül akkora volt, mint egy ötéves gyerek, de korántsem volt gyermeki alakja. Háta ugyanolyan görnyedt volt, mint az orra, a bőre zöldes árnyalatban játszott, és fején fakó csimbókokban lógott a haj. Az erdő mélyén lakott egy fölbe vájt kunyhóban.

Tallitünek volt egy különlegessége. Bár kistermetű volt, de ugyanakkora hímtagja volt, mint egy megtermett férfinak. Büszke is volt magára, és persze a szerkentyűjére is, akit Lord Vazegnek keresztelt, és aki legtöbbször a térdét verdeste.

Tallitü egész napját alvással töltötte. És persze aludt Lord Vazeg is. Késő délután azonban, amikor a Nap megkezdte hanyatlását, megmozdult Lord Vazeg, megremegett, és kikandikált a takaró alól. Tallitü még aludni próbált, de hamarosan észrevette, hogy hímtagja ébredésre noszogatja. Elérkezett a munka ideje. A gonosz gnóm minden nap, amikor a Nap hanyatlani kezdett, kikuporodott az erdőn át vezető út mellé, és várt. Néha sokáig kellett várnia, máskor kevesebbet. Aznap épp jó napja volt. Egy hintó közeledett az úton. Négy gyönyörű fekete paripa húzta, aranyszerszám fityegett rajtuk. A bakon egy kinyalt kocsis ült, míg maga a hintó szikrázó fehér színben tündökölt.

Tallitü egy halk, romlott röhejt hallatott. Mihelyst közelébe ért a fogat, elrugaszkodott, és felugrott a hintó ajtajához. Senki sem vette észre. Aztán felkapaszkodott az ablakhoz, és bemászott a hintóba. Egy fiatal hölgy ült bent, a hosszú út alatt elfáradhatott, mert félrebillent fejjel aludt, kezéből kiesett a hímzése. Tallitü széles vigyorral mustrálta.

(...)

Tartalom

<i>Kakaó</i>	2
<i>Peló és Naga</i>	4
<i>A nőt!</i>	7
<i>Krónika</i>	9
<i>Álom vagy valóság?</i>	21
<i>Az út</i>	30
<i>Örök ösztön</i>	36
<i>Vér és víz</i>	47
<i>Omlet már királyfi</i>	54
<i>Tallitü csodás napjai és bukása</i>	63